

4913 21/4 54: I. beh. aff. t. l. om anvend. af overskuddet i krigsforsikr. forb. vedr. løvsøre m. m. 4914

[Peter Nielsen.]

muligt at yde nogen erstatning efter ulykkesforsikringens regler, ligesom Det Forenede Dampskibs-Selskab trådte hjælpende til. Alligevel var det ikke muligt at yde fyldestgørende erstatninger, og regeringen mente dengang ikke, at det var muligt at få rigsdagens samtykke til at yde mere, end ulykkesforsikringen hjemlede ret til.

Der findes derfor stadig mange mennesker, der foruden at have fået legemlige og psykiske skader også er økonomisk ramt som følge af „København“s forlis. Selvom der ikke kan gøres noget juridisk krav gældende overfor de krigsforsikringsforbund, hvis overskud nu skal fordeles, og selvom de nævnte tilfælde vel næppe omfattes af disse forsikringer, vil det dog være naturligt ved uddelingen af disse penge at betænke ofrene fra „København“s forlis, så at de bliver holdt fuldtud økonomisk skadesløse.

Den komité, som de forliste skadelidte nedsatte, har opgjort de ikke erstattede skader til ca. 150 000 kr. Jeg vil derfor henstille til det udvalg, der formentlig bliver nedsat, at tage dette spørgsmål med i sine overvejelser; skønt der som sagt intet juridisk krav kan rejses, vil man vel med en vis moralsk ret kunne kræve, at krigsskadede fuldtud skal være hjulpet, før krigsskadeforsikringens penge anvendes til andet formål.

Minister for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere og andre deltagere i denne debat for deres indlæg.

De lovforslag, vi her behandler, er baseret på den indstilling, vi har fået fra forvaltningsnævnene, en ganske enstemmig indstilling; det har imidlertid været fremført her i dag, at disse nævn skulle have tiltaget sig en større myndighed, end der var tillagt dem, men det er dog tvivlsomt. De er sat til at forvalte og administrere denne lovgivning, og det er vel ganske naturligt, at de har gjort sig tanker om, hvorledes man skulle fordele dette overskud, efter at de

er kommet til det resultat, at det var lidet ønskeligt at forsøge en direkte tilbagebetaling.

Af debatten i dag er det fremgået, at der har været et stærkt ønske om, at disse penge blev tilbagebetalt til de forsikrede. Det kunne synes det eneste naturlige, men det stiller sig således, at hvis man tager de 3 love, der sorterer under handelsministeriet, er antallet af forsikrede i krigsforsikringen af løvsøre 325 000, antallet af forsikrede i krigsforsikringen af privat indbo 750 000 og antallet af forsikrede i krigsforsikringen af landbrugets løvsøre 300 000. Det vil derfor være forbundet med ganske overordentlig store administrationsomkostninger at prøve på en sådan tilbagebetaling.

Dernæst har man nævnt muligheden for at give pengene til forsikringsselskaberne, som så bedst muligt skulle udbetale en bonus, hvorved så nogenlunde de mennesker, der i sin tid har betalt præmierne, kunne komme i betragtning. Heroverfor må siges, at det ikke ville være nemt at træffe netop de mennesker, der har indbetalt pengene, og også en sådan ordning vil derfor være behæftet med en meget betydelig fejlmargen.

Endelig er der muligheden for at lade pengene indgå i statskassen, en i og for sig yderst sympatisk tanke. Hvis imidlertid regeringen havde fremsat lovforslag gående ud på, at disse penge skulle gå ind i statskassen, skulle det ikke have undret mig, om vi her i salen havde hørt visse røster om konfiskation — muligvis var man gået videre og havde talt om socialisering, nationalisering, og hvad ved jeg. Når forslag herom nu kommer fra anden side, vil jeg meget gerne i samråd med udvalget se på en sådan mulighed og drøfte den nærmere.

I det hele taget vil jeg gerne i udvalget søge at svare på alle de spørgsmål, der er blevet rejst her i dag, og de mange flere, der sikkert kommer til. Folk har været utrolig hjælpsomme i denne sag. Vi har i handelsministeriet modtaget henvendelser 30 hen-